کارشناسان در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از راه‌حل بی‌آبی پایتخت گفتند

ریشه بحران آبی تهران کجاست؟

محمد درویش: اجرای سند ملی امنیت غذایی، مشکل آب را حل می‌کرد

فاطمه قدیری
خبرنگار گروه جامعه

«اگر تا آذرماه در تهران باران نبارد باید آب را جیره‌بندی کنیم؛ اگر بازم نبارید باید تهران را خالی کنیم.» همین جمله کوتاه از زبان مسعود پزشکیان، رئیس جمهور کشور کافی بود تا در کمتر از چند ساعت، شبکه‌های اجتماعی پر شود از پرسش، خشم و اضطراب. تهرانی‌ها که در روزهای اخیر با قطعی‌های پراکنده آب در برخی مناطق روبه‌رو بوده‌اند، حالا با سناریویی مواجه شده‌اند که نه‌تنها کم‌آبی، بلکه تخلیه پایتخت کشور را محتمل می‌داند. سخنی که شاید هدفش هشدار بوده؛ اما در عمل، به موجی از نگرانی عمومی دامن زده است. بی‌تردید بحران آب پایتخت واقعیتی انکارناپذیر است. داده‌های رسمی وزارت نیرو از کاهش ۸۳ درصدی بارش نسبت به سال گذشته و افت ۲۵ درصدی ذخایر سدها حکایت دارند؛ شاخص‌هایی که به‌روشنی نشان می‌دهند تهران در یکی از خشک‌ترین پاییزهای نیم‌قرن اخیر قرار دارد. اما مسئله اینجاست که چگونگی طرح این بحران از سوی عالی‌ترین مقام اجرایی کشور، خود به بحرانی دیگر بدل شده است. در شرایطی که جامعه با تورم، نوسان انرژی و فشارهای روزمره دست‌به‌گریبان است، سخن گفتن از «خالی کردن پایتخت»، آن‌هم بدون تبیین راهکارها و برنامه‌های مقابله نه صرفاً هشدار اقلیمی، بلکه اعلام وضعیت اضطرار روانی است. از جهتی می‌توان گفت اظهارات پزشکیان صراحتی است که در سیاست کمتر دیده می‌شود؛ او برخلاف رویکرد محافظه‌کارانه معمول، واقعیت را بی‌پرده گفته است. اما این صراحت، وقتی بدون نقشه دقیق اجرایی یا توضیح درباره تمهیدات همراه باشد، به‌جای اعتماد، ترس جمعی تولید می‌کند؛ چراکه در مواجهه با مسائل حیاتی مانند آب، نوع بیان اهمیتش کمتر از خود مسئله نیست. بحران زمانی دوچندان می‌شود که مردم احساس کنند هیچ کنترلی بر شرایط و برنامه‌ای وجود ندارد. در همین حال، ارقام رسمی نیز تصویر امیدوارکننده‌ای ارائه نمی‌دهند. سدهای تأمین‌کننده آب تهران یکی پس از دیگری به سطح هشدار رسیده‌اند؛ برخی مانند لار تقریباً خشک شده‌اند و برخی دیگر همچون امیرکبیر و لتیان به حجم مرده نزدیکند. تهران روزانه به ۴۰ هزار لیتر بر ثانیه آب نیاز دارد؛ اما مجموع منابع فعلی توان پاسخ‌گویی پایدار به این نیاز را ندارد. این داده‌ها نشان می‌دهند سخنان رئیس جمهور بی‌پایه نیست؛ اما نحوه طرح آن می‌تواند مسیر مواجهه را از همکاری عمومی به اضطراب اجتماعی منحرف کند. در چنین شرایطی، جامعه بیش از هر زمان دیگری نیازمند گفت‌وگویی آرام، مستند و شفاف به جهت تبیین شرایط و راهکارهای مردمی است. اینکه چرا پس از ۶ سال خشکسالی متوالی، هنوز الگوی مصرف آب در تهران ۷۰ درصد بالاتر از استاندارد جهانی است؟ چرا سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های بازچرخانی آب یا اصلاح شبکه توزیع هنوز در اولویت نیست؟ و مهم‌تر از همه، چرا هر بار تا آستانه بحران پیش می‌رویم و سپس با امید به چند هفته بارش، همه‌چیز را به دست طبیعت می‌سپاریم؟

پنج سد اصلی تهران تنها ۱۹۴ میلیون مترمکعب آب دارند

اگر سخنان رئیس جمهور را کنار داده‌های رسمی وزارت نیرو بگذاریم، درمی‌یابیم بحران آبی پایتخت نه‌تنها واقعی، بلکه در مقیاسی کم‌سابقه در حال گسترش است. تازه‌ترین گزارش شرکت مدیریت منابع آب کشور نشان می‌دهد مجموع ذخایر سدهای ایران به حدود ۱۷ میلیارد متر مکعب رسیده و تنها ۳۳ درصد ظرفیت آن‌ها پر است؛ رقمی که نسبت به سال گذشته ۲۵ درصد کاهش یافته است. در سطح ملی، بارندگی از ابتدای سال آبی تا نیمه آبان تنها ۲٫۳ میلی‌متر بوده، درحالی‌که در مدت مشابه سال گذشته ۱۶٫۵ میلی‌متر و در میانگین بلندمدت حدود ۱۴٫۸ میلی‌متر ثبت شده بود. به بیان ساده‌تر، کشور با کاهش بیش از ۸۰ درصدی بارش‌ها روبه‌روست و ۲۰ استان تاکنون هیچ‌گونه بارشی را تجربه نکرده‌اند؛ اما در میان همه استان‌ها، وضعیت تهران خاص‌تر و نگران‌کننده‌تر است. تهران، شهری که با حدود ۱۰ میلیون جمعیت، هر روز به ۴۰ هزار لیتر بر ثانیه نیاز دارد، امروز در حالی پاییز را پشت سر می‌گذارد که هیچ‌بارشی از آغاز سال آبی تاکنون در آن ثبت نشده است. این نخستین‌بار در چند دهه اخیر است که مهر و آبان پایتخت کاملاً خشک سپری می‌شوند.

وضعیت غیرعادی پنج سد تهران

از میان پنج سد اصلی تأمین‌کننده آب تهران نیز تقریباً هیچ‌یک در وضعیت عادی نیستند. کاهش بارش‌ها معادله تأمین آب پایتخت را برهم زده است؛ اما بحران فقط به سدها محدود نیست. بخش مهمی از تأمین آب پایتخت از منابع زیرزمینی انجام می‌شود؛ چاه‌هایی که به‌دلیل افت سطح سفره‌ها، دیگر توان تغذیه پایدار ندارند. مقامات شرکت آب‌وفاضلاب استان تهران هشدار داده‌اند اگر صرفه‌جویی ۲۰ درصدی تا آذرماه تحقق نیابد، شبکه آب‌رسانی با اختلال جدی روبه‌رو می‌شود. به گفته محسن اردکانی، مدیرعامل این شرکت، ذخایر منابع سطحی بسیار شکننده است و بدون همکاری فوری شهروندان، تاب ادامه ندارد. آمارهای رسمی نشان می‌دهد از ابتدای سال آبی، ورودی آب به سدهای کشور ۳۹ درصد کاهش یافته و خروجی آن‌ها نیز ۲۶ درصد افت کرده است. این یعنی تراز منفی منابع آبی در سطح ملی در حال عمیق‌تر شدن است و پایتخت، به‌عنوان مصرف‌کننده عمده، نخستین نقطه‌ای است که آثار این کاهش را لمس می‌کند. در تهران، بیش از ۶۰ درصد مشترکان تا دو برابر الگوی مصرف (۲۶۰ لیتر در روز برای هر نفر) آب مصرف می‌کنند و حدود ۵ درصد بدمصرف‌ها بیش از دو برابر این میزان را به خود اختصاص داده‌اند. وزارت نیرو به این گروه اخطار داده و تهدید کرده در صورت تداوم بی‌توجهی، قطع طولانی مدت آب برای آن‌ها اجرا خواهد شد. حال حتی با اجرای طرح‌های جدید مانند خط دوم انتقال آب از سد طالقان که روزانه پنج هزار لیتر در ثانیه به ظرفیت پایتخت افزوده، مشکل حل‌شدنی نیست. نیمی از آب تهران همچنان از منابع زیرزمینی تأمین می‌شود، منابعی که خود در معرض فرونشست زمین و آلودگی قرار دارند. در چنین شرایطی، از نظر برخی مدیران و کارشناسان حوزه آب هیچ جایگزینی به جز صرفه‌جویی وجود ندارد.

۶۱ درصد تهرانی‌ها بیش از ۲ برابر مصرف می‌کنند

بررسی داده‌های رسمی نشان می‌دهد بحران کنونی آب در تهران صرفاً نتیجه کاهش بارش‌ها نیست، بلکه ترکیبی از سه عامل اصلی؛ افت شدید نزولات جوی، فرسودگی شبکه تأمین و مصرف و ضعف سیاست‌گذاری در مدیریت منابع است. در حوزه اقلیمی، کاهش ۸۳ درصدی بارش‌ها نسبت به سال گذشته و ۷۷ درصد نسبت به میانگین بلندمدت، رکوردی کم‌سابقه در دهه‌های اخیر به‌شمار می‌رود. ششمین پاییز خشک متوالی، موجب کاهش ورودی آب به سدهای کشور تا ۳۹ درصد و افت ذخایر تهران به حدود یک‌سوم ظرفیت شده؛ اما روند فرسایش منابع آبی پایتخت نشان می‌دهد حتی در سال‌های پربارش نیز الگوی مصرف با واقعیت اقلیمی هماهنگ نبوده است. طبق گزارش شرکت آب‌وفاضلاب استان تهران، ۶۱ درصد مشترکان بیش از دو برابر الگوی تعیین‌شده مصرف می‌کنند و تنها ۳۴ درصد مصرف‌ها در حد مجازند. به بیان دیگر، بحران امروز نه‌فقط ناشی از کمبود منابع، بلکه حاصل انباشت رفتارهای مصرفی غیرپایدار در سرزمینی خشک است. هشدار مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب مبنی بر قطع آب مشترکان بدمصرف، نشانه‌ای از ورود مسئله از سطح توصیه به سطح اجبار است؛ مرحله‌ای که پیش‌تر باید با سیاست‌های بازدارنده و تعرفه‌های اصلاحی مدیریت می‌شد. از سوی دیگر، اتکای بیش از نیمی از تأمین آب تهران به منابع زیرزمینی، فشار مضاعفی بر سفره‌های آب ایجاد کرده است. باوجود بازسازی بخشی از شبکه توزیع و کاهش هدررفت به ۹ درصد، حجم برداشت از آب‌های زیرزمینی همچنان بالاتر از ظرفیت تجدیدپذیر است. در کنار این، فرسودگی تأسیسات، کمبود تجهیزات بازچرخانی و تمرکز بر پروژه‌های انتقال، تصویر نظام تأمین آب را شکننده کرده است.

وضعیت سدهای تهران

سد لار
که زمانی ستون فقرات تأمین آب شرق تهران و شمیرانات بود، اکنون با خشکی ۹۹ درصدی عملاً از مدار خارج شده است. حجم فعلی آن تنها ۱۴ میلیون مترمکعب است، یعنی کمتر از ۱٫۵ درصد ظرفیت کل مخزن.

سد ماملو
منبع اصلی تأمین آب جنوب و جنوب‌شرق تهران، اکنون ۱۸ میلیون مترمکعب آب دارد و ۷ درصد پر است؛ درحالی‌که سال گذشته در همین زمان ۱۳ درصد پر بود.

سد امیرکبیر (کرج)
نخستین سد چندمنظوره کشور که از دهه ۱۳۴۰ در مدار بهره‌برداری قرار دارد، حالا تنها ۱۳ تا ۱۴ میلیون مترمکعب آب دارد، یعنی کمتر از ۸ درصد ظرفیت. سال گذشته در همین زمان ۸۵ درصد از مخزن آن پر بود. کارشناسان هشدار داده‌اند در صورت تداوم خشکی، این سد به «حجم مرده» خواهد رسید؛ نقطه‌ای که برداشت آب برای حفظ ایمنی سازه ممنوع است.

سد لتیان
که شرق پایتخت را تغذیه می‌کند، وضعیتی مشابه دارد. ورودی آب آن به صفر رسیده و حجم ذخیره در حال حاضر حدود ۸ میلیون مترمکعب است؛ یعنی تنها ۱۰ درصد ظرفیت. مدیر سد می‌گوید نیمی از همین آب هم قابل‌برداشت نیست.

سد طالقان
که جدیدترین امید کنترل بحران آبی تهران است وضعیت نسبتاً بهتری دارد، اما همین سد نیز با حدود ۱۴۹ میلیون مترمکعب آب، از ۵۸ درصد پرشدگی سال گذشته به ۳۵ درصد رسیده است.

درمجموع پنج سد اصلی تهران تنها ۱۹۴ میلیون مترمکعب آب در خود دارند؛ این در حالی است که سال گذشته این عدد ۲۵۱ میلیون مترمکعب و در میانگین بلندمدت بیش از ۵۱۰ میلیون مترمکعب بوده است. به‌عبارتی، تهران در مقایسه با میانگین بلندمدت، حدود ۶۰ درصد از ذخایر معمول خود را ازدست‌داده است.

در سطح مدیریتی نیز نبود هماهنگی میان نهادها و رویکرد کوتاه‌مدت به برنامه‌ریزی منابع، از ضعف‌های ساختاری محسوب می‌شود. طرح‌هایی چون خط دوم طالقان گرچه در کوتاه‌مدت بخشی از کمبود را جبران می‌کند، اما نسبت آن با کل نیاز روزانه تهران نشان می‌دهد راهکارهای انتقالی جایگزین اصلاح مصرف و بازچرخانی نخواهند شد.

ضرورت بازنگری در سیاست‌ها

پس می‌توان گفت در شرایط فعلی، سناریوی پایداری شبکه به دو عامل صرفه‌جویی ۲۰ درصدی شهروندان و آغاز بارندگی‌های مؤثر وابسته است. با این حال، حتی در صورت تحقق این دو شرط، تهران همچنان با شکاف میان مصرف و ظرفیت منابع روبه‌رو خواهد بود. این واقعیت ضرورت بازنگری در سیاست‌های تأمین و تقاضا (از اصلاح تعرفه‌ها و نوسازی شبکه گرفته تا بازچرخانی فاضلاب شهری و توسعه ذخایر جایگزین) را نشان می‌دهد.

اما باید در نظر داشت که گرچه بحران آب تهران امسال شدت یافته، اما نشانه‌ای از روندی بلندمدت است که بدون تغییر در مدیریت و رفتار مصرف، تکرار خواهد شد. از همین رو محمدابراهیم رئیسی، کارشناس حوزه آب و پژوهشگر اقتصاد آب و محمد درویش، پژوهشگر و فعال حوزه محیط‌زیست در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به بررسی این مسئله پرداخته‌اند.

تعطیلی کشاورزی برای حل شرایط بحرانی؟

محمد درویش در خصوص شرایط موجود اظهار کرد: «امروز شرایط واقعاً خوب نیست؛ به‌هرحال حالا که دو ماه از پاییز گذشته، هنوز بارندگی نداشتیم. اغلب سدها خالی است، سفره‌های آب زیرزمینی تهران هم دیگر برای آب شرب جواب‌گو نیست. اما ماجرا این است که اگر همین حالا آمارها را نگاه کنید، می‌بینید حدود ۱٫۸ میلیارد متر مکعب آب در بخش کشاورزی استان تهران مصرف می‌شود، در حالی که فقط ۵۰۰ میلیون متر مکعب فاضلاب تهران به ورامین فرستاده می‌شود. اگر شرایط بحرانی است، یک سال کشاورزی را تعطیل کنید و به‌طور مستقیم به کشاورزان خسارت بپردازید؛ خسارت این کار به‌مراتب کم‌تر از آن است که مردم را به مهاجرت از تهران تشویق کنید.»

وی افزود: «کار آسان‌تر و خردمندانه‌تر این است که مطابق سند ملی امنیت غذایی عمل شود؛ در این سند آمده است که سالانه باید ۱۰ درصد در مصرف آب بخش کشاورزی صرفه‌جویی شود. اگر در این سه سالی که از اجرای سند ملی امنیت غذایی گذشته، این سند در استان تهران اجرا می‌شد، سالانه ۱۸۰ میلیون متر مکعب صرفه‌جویی می‌کردیم که به ۵۴۰ میلیون متر مکعب می‌رسید. این میزان معادل نیاز آب شرب حداقل پنج میلیون نفر تهرانی است و به‌راحتی می‌توانست مشکل را حل کند.»

وی با اشاره به اینکه هنوز هم دیر نشده است و باید اولویت را بر کاهش مصرف آب در بخش کشاورزی بگذارند، گفت: «امسال به دلیل شرایط ویژه، باید تمام چاه‌ها و موتورهای کشاورزی پلمب شوند و آب به تهران بازگردانده شود تا بتوانیم از این شرایط خاص عبور کنیم. ممکن است رئیس جمهور این سخنان را برای جلب‌توجه مردم به مسئله صرفه‌جویی در مصرف آب گفته باشد. در این صورت هم راه درست آن است که از مشترکانی که بیش از حد مصرف می‌کنند (مثلاً کسانی که در خانه استخر و جکوزی دارند) هزینه‌های بیشتری دریافت شود تا انگیزه صرفه‌جویی افزایش یابد. کسی که مصرف معمولی دارد، دیگر چه چیزی را باید کم کند؟»

تهران دیگر منبع تازه‌ای برای آب ندارد

محمدابراهیم رئیسی با اشاره به سخنان رئیس جمهور اظهار کرد: «موضوع تخلیه تهران مسئله خیلی رادیکالی است، اما موضوع جیره‌بندی تا حدودی درست است. تا حدود دو هفته گذشته، در اکثر استان‌ها اصلاً بارشی نداشتیم و تهران هم یکی از همان استان‌ها بود. الان هم ۲۱ استان کشور در همین وضعیت قرار دارند. میزان پرشدگی سدهای تهران هم حدود ۵۰ درصد است؛ درحالی‌که این سدها بیش از نیمی از آب تهران را تأمین می‌کردند. سد طالقان حدود ۳۰ درصد پر است و بقیه سدها زیر ۱۰ تا ۱۲ درصد ظرفیت خود را دارند. ازآنجاکه منابع آب سطحی نداریم، ناچار به استفاده از منابع آب زیرزمینی شده‌ایم و در حال حاضر بیش از ۶۰ تا ۷۰ درصد از منابع آبی زیرزمینی برداشت می‌شود. از سوی دیگر، چون این منابع تغذیه هم نشده‌اند، به‌طور طبیعی سطح آب‌های زیرزمینی در حال کاهش است.»

وی افزود: «ما منابع آب سطحی را که از دست داده‌ایم، منبع تازه‌ای هم به آن اضافه نشده است. تنها اقدامی که انجام شده، انتقال آب از طالقان بوده که حجم آن در مقایسه با نیاز سالانه تهران (حدود یک میلیارد و دویست تا یک میلیارد و چهارصد میلیون متر مکعب) عدد قابل توجهی نیست؛ بنابراین، تمام اقداماتی که برای افزایش عرضه آب ممکن بوده، انجام شده است و دیگر محل یا منبع جدیدی برای تأمین آب وجود ندارد.»

تا درک مشترکی از بحران شکل نگیرد مدیریت ممکن نیست

وی با بیان اینکه همان‌طور که پیش‌تر مدیران هم گفته بودند، باید به مدیریت تقاضا توجه کرد، گفت: «این کاری نیست که با فشار دادن یک دکمه انجام شود. تنها اقداماتی که تاکنون صورت گرفته، کاهش فشار آب و اطلاع‌رسانی به مردم بوده است. در برخی مناطق نیز تانکر آب تهیه کرده‌اند. به‌نظر می‌رسد مشکل اصلی، فنی یا عملیاتی نیست، بلکه در درک عمومی از بحران آب است. هنوز بسیاری از مردم این مسئله را جدی درک نکرده‌اند. این موضوع را در سطح شهر یا حتی در صداوسیما به طور گسترده نمی‌بینیم. اکنون زمان آن است که رسانه‌ها، فضای مجازی و افرادی که نزد مردم اعتبار دارند (به‌ویژه گروه‌های کنشگر اجتماعی) وارد عمل شوند و ابتدا خودشان مسئله را برای جامعه تبیین کنند.»

رئیسی افزود: «همچنین باید در نظر داشت که کاهش چشمگیری در نیازهای آبی ما ایجاد نشده و تا زمستان نیز احتمالاً اتفاق خاصی رخ نخواهد داد. هرچند ممکن است بارش‌های زمستانی کمی وضعیت را بهتر کند، اما در پاییز همچنان شرایط فعلی ادامه خواهد داشت. در نتیجه، تنها راه باقی‌مانده، مدیریت تقاضاست. یعنی باید از وضعیت بی‌چاره‌بودن به سمت برنامه‌ریزی دقیق (با محدودسازی مصرف و نه صرفاً با توصیه به صرفه‌جویی، بلکه با مدیریت واقعی و نظام‌مند مصرف آب) برای مصرف آب برویم. البته این موضوع یک معنی دیگر نیز دارد؛ یعنی هرچه مصرف آب کمتر شود، فروش شرکت آب‌وفاضلاب هم کاهش پیدا می‌کند و در نتیجه، درآمد دولت از محل فروش آب کم می‌شود که ممکن است خود زنجیره‌ای از مشکلات جدید را برای دولت به وجود بیاورد.»

وی با تأکید بر اینکه جز مدیریت تقاضا راه دیگری وجود ندارد، گفت: «بخشی از این مدیریت به دست مردم است؛ یعنی خود مردم می‌توانند مصرفشان را کم کنند، از تجهیزات کاهنده استفاده کنند و نیازهای غیرضروری‌شان را کاهش دهند. منظورم این نیست که مدیریت دولتی را زیر سؤال ببرم؛ بلکه می‌گویم اگر فرض کنیم همین حالا فشار آب به حداقل برسد و آب از شیرها بیرون نیاید، تنها کمکی که در چنین بحرانی می‌تواند مؤثر باشد، همراهی مردم است. طبیعتاً دولت هم وظیفه‌اش را انجام می‌دهد، اما بحران آب مسئله‌ای بسیار پیچیده‌تر از بسیاری از مشکلات دیگر است. دولت‌ها هم معمولاً تلاش می‌کنند بحران را تا حد ممکن کنترل کنند، اما واقعیت این است که وضعیت تهران خوب نیست؛ بنابراین امیدواریم مردم با کاهش مصرف، به عبور از این دوره سخت کمک کنند؛ چراکه این چرخه ادامه خواهد داشت، مگر اینکه مردم را به طور واقعی در مدیریت مصرف وارد کنیم و برای همکاری‌شان مشوق‌ها و امتیازاتی در نظر بگیریم. فقط با مشارکت مردم است که می‌توان مشکلات آب، گاز و برق را به‌صورت پایدار حل کرد.»

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که درهیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

املاک متقاضیان واقع در بخش یازده ثبت آمل - دهستان هرازپی

۷- اصلی (قریه کلیکان علیا)

۲۰۹ فرعی آقای ناصر معقولی در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان احداثی با کاربری ۱۱۴/۹۰ متر مربع مسکونی و الباقی در تعریض به مساحت ۱۲۴/۹۰ متر مربع خریداری شده بلاواسطه از نرگس بیگی و مع‌الواسطه از عیسی معقولی و محسن اسدی.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ - آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رأی هیات الصاق تا درصورتی که اشخاص ذی‌نفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد با معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۱۷ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۰۱
میم الف: ۲۰۴۱۶۰۴
حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل

آگهی مزایده عمومی

شماره ۲۵-۲-۱۴۰۴

دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات در نظر دارد تعداد ۶ رأس گوساله نر از نژاد هلشتاین خود را از طریق مزایده عمومی به فروش رساند.

۱- از اشخاص حقیقی یا حقوقی دعوت به عمل می‌آید از تاریخ درج این آگهی به مدت ۱۰ روز کاری به وب‌سایت دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات به آدرس اینترنتی https://srb.iau.ir، قسمت مناقصه/مزایده یا مستقیماً به لینک https://srb.iau.ir/fa/tenders/ مراجعه نموده و پس از واریز مبلغ ۱٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال (غیرقابل استرداد) نسبت به دریافت اسناد مزایده اقدام نمایند. (تلفن تماس: ۴۴۸۶۷۴۴۴ داخلی ۳۰۰۸)

تذکر مهم: صرفاً اسناد و مدارک (پاکت‌های الف و ب) اشخاص حقیقی و یا حقوقی‌ای پذیرفته می‌شود که از طریق آدرس اینترنتی اشاره شده مبلغ موردنظر را واریز و اسناد را دریافت و کد رهگیری یکتا به نام مزایده‌گر صادر شده باشد.

۲- مهلت دریافت اسناد و همچنین تحویل پاکت‌های اسناد مزایده تا پایان وقت اداری (ساعت ۱۴:۵۰) روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۸ می‌باشد.

۳- هزینه درج آگهی در روزنامه‌ها و هزینه تعیین قیمت کارشناسی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

۴- مزایده‌گذار در رد یا قبول پیشنهادات دارای اختیار تام می‌باشد.

۵- تاریخ درج آگهی در روزنامه‌ها روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۷ می‌باشد.

آگهی مفقودی مجوز نگهداری اسلحه شکاری

بدین‌وسیله اعلام می‌گردد مجوز نگهداری سلاح شکاری متعلق به صالح سروی به شماره ملی ۲۱۴۲۰۲۷۸۳۰، با مشخصات سلاح: نوع سلاح شکاری مدل دولول ته پر کوسه کنار هم کالیبر ۱۲ به شماره بدنه KN۲۷۸۳۲۴۰۱ ساخت ایران، مفقود گردیده است و فاقد هرگونه ارزش و اعتبار می‌باشد. از تاریخ درج این آگهی، هرگونه سوءاستفاده از مجوز یادشده فاقد وجاهت قانونی بوده و پیگرد قانونی در پی خواهد داشت.

مدرک موقت: آقای علی خطائیان خلیل‌آباد فرزند: محمدحسین دارای شماره شناسنامه ۱۱۳ و کدملی: ۰۹۰۱۷۳۴۷۴۸ صادره: کاشمر رشته: تکنولوژی نرم‌افزار کامپیوتر صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر به شماره گواهی موقت ۲۹۸۹۵۰۸ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است. از یابنده تقاضا می‌شود گواهینامه مذکور را به آدرس: خراسان رضوی شهرستان کاشمر دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر به صندوق پستی ۱۶۱ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی مسعود کردونی فرزند رحیم به شماره شناسنامه ۱۷۶۱۵ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی مهندسی مکانیک (طراحی جامدات) صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲۹۱۱۰۶۰۳۲۷۶ مورخ ۱۳۹۲/۰۷/۱۴ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

فرهیختگان
صدای نخبگان
نگاه جوانان
FARHIKHTEGAN
سازمان آگهی‌های روزنامه
تلفن وفکس:
(۰۲۱) ۶۲۹۹۹۴۹۵
ایمیل: a66348018@gmail.com
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY